

Ενώπιον του κ. Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου

Αρχειο
30/1/09
1 f

ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Του Στυλιανού Χαρ. Γρηγορίου, δικηγόρου, Λεωφόρος
Αλεξάνδρας 6, Αθήνα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΪΚΟΛΛΟ
Αριθ. Πρωτ. 6255
Ημερομηνία 29.7.09
Τμήμα ΔΚΑ

ΚΑΤΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
Αριθ. Πρωτ. 3178
Ημερομηνία 29.7.09

Παντός υπευθύνου, στρατιωτικού και πολιτικού προσώπου,
ενεχομένου εις τα γεγονότα της Κυπριακής προσφθοσίας, ως
τούτα κατονομάζονται από τα συνημμένα εις την παρούσα
από 31.10.1988 Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΣ:

- 1) Τον Πρόεδρον της Ελληνικής Δημοκρατίας κον Κάρολο Παπούλια.
- 2) Τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κον Δημήτριο Χριστόφια.
- 3) Τον Πρωθυπουργό της Ελληνικής Δημοκρατίας κον Κωνσταντίνο Καραμανλή.
- 4) Τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ κον Γεώργιο Παπανδρέου.
- 5) Την Γ.Γ. του ΚΚΕ κα Αλέκα Παπαρήγα
- 6) Τον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ κον Γεώργιο Καρατζαφέρη
- 7) Τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ κον Αλέκο Αλαβάνο

Αθήνα, 27.7.2009

Αξιότιμε κύριε Εισαγγελεύ του Αρείου Πάγου,

Α. Επί 35 συναπτά έτη ο λεγόμενος «φάκελος της Κύπρου» παραμένει ερμητικά κλειστός και οι ένοχοι της Κυπριακής τραγωδίας, όσοι επιζώντες, εκφεύγουν της νεμέσεως της Δικαιοσύνης.

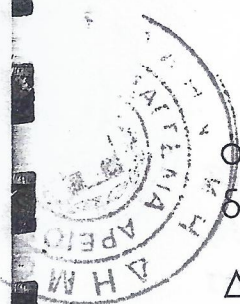
Η Βουλή των Ελλήνων διά της αποφάσεως 1209/901/3.3.1986 του Προέδρου της απεφάσισε και συνεκρότησε Εξεταστική των πραγμάτων Επιτροπή διά την Κυπριακή προδοσία, η οποία διεξήγαγε ενδελεχώς την σχετική έρευνα και εκ της ηυξημένου πολιτειακού κύρους θέσεώς της.

Την 31.10.1988 η συσταθείσα Εξεταστική Επιτροπή υπέβαλε το εμπειριστατωμένο Πόρισμα της ενώπιον της Ολομελείας της Βουλής, το οποίο συνημμένως υποβάλλεται ενώπιον Υμών.

Παρότι το συλλεγέν αποδεικτικόν υλικόν, ως τούτο αναλύεται εκτενώς εις το ως άνω Πόρισμα της Βουλής, ήτο και εξακολουθεί να είναι απολύτως επαρκές διά την άσκησιν των αναγκαίων ποινικών διώξεων και την τιμωρία των πραγματικών ενόχων, οι μετέπειτα Κυβερνήσεις δεν ήραν την ισχύουσα από το έτος 1976, κατ' άρθρον 30 παρ. 2 ΚΠΔ, αναστολή της ποινικής διώξεως και ως εκ τούτου δεν κατέστη εφικτή η άσκησις ποινικών διώξεων κατά των γνωστών και αδιαμφισβητήτως ποινικώς υπευθύνων της Κυπριακής τραγωδίας.

Ειδικώτερον:

Διά του άρθρου 30 παρ. 2 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας προβλέπεται η εξουσία του Υπουργού Δικαιοσύνης να αναστέλει την ποινική δίωξιν επί ποινικών υποθέσεων, εφ'

φσον εκ της εκδικάσεως αυτών συντρέχουν λόγοι διαταράξεως των διεθνών σχέσεων του κράτους.

Δυνάμει της από 3.5.1976 Υπουργικής Αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης Κων. Στεφανάκη εν συνδυασμῶ προς την υπ' αρ. 44/7.3.1975 Πράξιν του Υπουργικού Συμβουλίου ανεστάλη η ποινική δίωξις κατά απάντων των υπευθύνων της Κυπριακής τραγωδίας, διότι εκρίθη ὅτι «...ανακύπτει κίνδυνος να προκύψουν γεγονότα ικανά να διαταράξουν τας διεθνείς σχέσεις της Ελλάδος μετ' άλλων κρατῶν...».

Η ειρημένη απόφασις του Υπουργού Δικαιοσύνης εμποδίζει την άσκησιν ποινικῶν διώξεων υπό της Εισαγγελίας της χώρας μας και, ως εκ τούτου, αποτελεί τον βασικόν νομικόν λόγον, διὰ τον οποίον η Κυπριακή τραγωδία δεν δύναται να διερευνηθεῖ υπό της Δικαιοσύνης και να καταλογισθῶν οι ποινικῆς ευθύνες εις τους υπαιτίους αυτής.

Β. Διὰ της από 20.7.2008 και υπ' αρ. 6388/22.7.2008 Αιτήσεώς μου προς τον κόν Υπουργό της Δικαιοσύνης, η οποία συγκοινοποιήθηκε υπ' αρ. 6388/22.7.2008 και εις τον κόν Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, εζήτησα την άρσιν της από 3.5.1976, ληφθείσης κατ' άρθρον 30.2 ΚΠΔ, Υπουργικής Αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης, δι' ἣς ανεστάλη η ποινική δίωξις κατά απάντων των υπευθύνων, μη στρατιωτικῶν προσώπων, της Κυπριακής τραγωδίας, διότι τότε εκρίθη ὅτι «...ανακύπτει κίνδυνος να προκύψουν γεγονότα ικανά να διαταράξουν τας διεθνείς σχέσεις της Ελλάδος μετ' άλλων κρατῶν...».

Εις απάντησιν του εν λόγω αιτήματός μου, εις την συνημμένην υπ' αρ. 85146/15.9.2008 επιστολή του Υπουργού Δικαιοσύνης προς ἐμέ, αναφέρεται ἐπί λέξει:

«Σε απάντηση της από 20.7.2008 αιτήσεώς σας, σας γνωρίζουμε ότι δεν εξέλιπταν οι λόγοι για τους οποίους ανεστάλη η ποινική δίωξη των υπευθύνων για τα εγκλήματα της Κυπριακής τραγωδίας.

Η Γενική Διευθύντρια

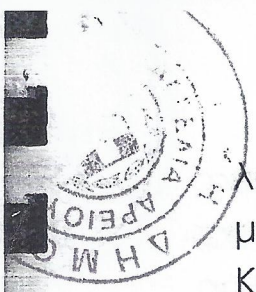
ΕΥΔΟΚΙΑ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΑ »

Γ. Ακολούθως, υπεβλήθη η από 31.10.2008 και υπ' αρ. 249913/3.11.2008 Αίτησίς μου προς τον κο Υπουργό Εθνικής Αμύνης, διά της οποίας εζήτησα την άρσιν της από 8.3.1976, ληφθείσης κατ' άρθρον 273 του προισχύσαντος Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος, Υπουργικής Αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, δι' ης ανεστάλη η ποινική δίωξις κατά απάντων των στρατιωτικών υπευθύνων της Κυπριακής τραγωδίας, διότι εκρίθη ότι «... δύνανται να διαταραχθούν αι διεθνείς σχέσεις του κράτους ...».

Η εν λόγω Αίτησίς μου προς τον κο Υπουργό Εθνικής Αμύνης παραμένει εισέτι άνευ νομίμου απαντήσεως.

Δ. Η μονολεκτική σχεδόν απάντησις του κο Υπουργού Δικαιοσύνης πάσχει από παντελή έλλειψιν οιασδήποτε νομίμου αιτιολογίας διά ποίον λόγον εν έτει 2008 δεν εξέλιπταν οι λόγοι αναστολής της ποινικής διώξεως των υπευθύνων για την Κυπριακή προδοσία.

Εις την πραγματικότητα οφείλει ο κο Υπουργός Δικαιοσύνης να αιτιολογήσει νομίμως, τουλάχιστον κατά το γράμμα της διατάξεως 30.2 ΚΠΔ, διατί εκ της ενδεχομένου διεξαγωγής δίκης κατά των υπαιτίων της Κυπριακής προδοσίας δύνανται να «συντρέχουν λόγοι διαταράξεως των διεθνών σχέσεων του κράτους», και ίδια ποίας μορφής είναι οι εισέτι επικαλούμενοι

λόγοι διαταράξεως των διεθνών σχέσεων της Ελλάδος και μετά ποίων κρατών, τα οποία, πράγματι, εμπλέκονται εις την Κυπριακή υπόθεση – των ΗΠΑ, της Τουρκίας, της Μεγάλης Βρετανίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Πράγματι, αποτελεί ζήτημα μείζονος σημασίας και βάσιν νομίμου αιτιολογίας της απορριπτικής απαντήσεως του Υπουργού να γνωρίζει ο Ελληνικός λαός ποία εκ των αναφερομένων κρατών θίγονται από την ποινική δίωξη και καταδίκη των υπευθύνων της Κυπριακής τραγωδίας και, μάλιστα, εις τοιούτον βαθμόν, ώστε να καταλύεται εν τοις πράγμασιν αυτή τούτη η συνταγματική τάξις της χώρας μας, καθότι ουσία παρέχεται αμνηστία των ποινικώς υπευθύνων διά το βαρύτερον έγκλημα της εσχάτου προδοσίας, και δή άνευ της θεσπίσεως σχετικού Νόμου, ως επιβάλλει η Συνταγματική τάξις της χώρας μας, κατ' άρθρον 47 του Συντάγματος.

Η εύγλωττος σιωπή του κου Υπουργού Εθνικής Αμύνης επί αιτήματος Ελληνος πολίτου απλώς επιρρωνύει τα ανωτέρω.

Ε. Η Δημοκρατία εις την Ελλάδα έχει αδιαμφισβητήτως στέρεα θεμέλια και ουδείς κίνδυνος συντρέχει να τίθεται εν αμφιβόλω από την αναμέτρησίν της προς την ιστορικήν αλήθειαν επί των μειζόνων εθνικών θεμάτων, τα οποία συγκροτούν διαχρονικώς την εθνικήν και κοινωνική συνείδησιν του έθνους μας.

Επειδή εθνικόν είναι ότι είναι αληθές, αυτονόητον καθίσταται ότι η ποινική τιμωρία των ενόχων της Κυπριακής προδοσίας αποτελεί εθνικόν καθήκον, επιτασσόμενον από την απώλεια του εθνικού εδάφους των κατεχομένων της Κυπριακής Δημοκρατίας, από τις μνήμες των αδικαίωτων νεκρών, από την κραυγή των αγνοουμένων και των χιλιάδων προσφύγων.

Η παρέλευσις τσοσούτον μακρού χρονικού διαστήματος, ισοδυναμεί προς την παροχήν, ανεπιτρέπτως και αντισυνταγματικώς, αμνηστίας εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας διά τα εγκλήματα της Κυπριακής τραγωδίας.

Ουδεμία πολιτική ή διεθνής σκοπιμότης και ουδεμία πολιτική συγκυρία δύναται πλέον να αναστέλλει την εκπλήρωσιν του εθνικού χρέους τούτου.

Ως εκ τούτου, εν όψει της όλως παρανόμου, αναιτιολογήτου και αντισυνταγματικής μακροχρόνου αρνήσεως των αρμοδίων Υπουργών Δικαιοσύνης και Εθνικής Αμύνης να προβούν εις την αναγκαίαν άρσιν των αντιστοιχων Υπουργικών Αποφάσεων περί αναστολής της ποινικής διώξεως των ποινικώς υπευθύνων της Κυπριακής προδοσίας, κατ' άρθρον 30 παρ. 2 ΚΠΔ, δέον όπως προβείτε **αυτεπαγγέλτως εις την άσκησιν ποινικής διώξεως**, διά την κατά τον Ποινικόν Νόμον τιμωρίαν των ενόχων της Κυπριακής προδοσίας, στρατιωτικών και μη, βάσει των αδιαμφισβητήτων στοιχείων του συνημμένου Πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής αλλά και όσων επισήμων εγγράφων και μαρτυρικών καταθέσεων ευρίσκονται εις τα αρχεία της Βουλής των Ελλήνων, τα οποία συγκροτούν τον λεγόμενο «Φάκελο της Κύπρου» και εξακολουθούν ανεπιτρέπτως και παρανόμως να προστατεύονται από το καθεστώς του «απορρήτου εγγράφου» .

Το δικαίωμα και η υποχρέωσις της Εισαγγελίας, εν προκειμένω, να ασκεί ποινική δίωξιν, απορρέει από την εν τοις πράγμασιν, μετά παρέλευσιν 35 συναπτών ετών, χορήγησιν αμνηστίας υπέρ των ποινικώς υπευθύνων της Κυπριακής προδοσίας Ελλήνων πολιτών, στρατιωτικών και μη, διά μόνης της Υπουργικής Αποφάσεως αναστολής της ποινικής

διώξεως και χωρίς την έκδοσιν του αναγκαίου Νόμου, ο οποίος δέον να ψηφίζεται από την Ολομέλεια της Βουλής με ηυξημένη πλειοψηφία 3/5 των βουλευτών, ως επιβάλλει το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η κατάσταση τούτη παράγει αφόρητα αποτελέσματα διά την ευνομούμενη Πολιτεία και την λειτουργία του Κράτους Δικαίου, καθώς, χωρίς την ανάληψιν της αναγκαίας πολιτικής και πολιτειακής ευθύνης, που θα προήρχετο από την υπερψήφισιν του αναγκαίου Νόμου περί αμνηστίας, απαλλάσσονται οριστικώς, διά της παντάπασι αντισυνταγματικώς ισχυούσης και όλως παρωχημένης πολιτικώς Υπουργικής Αποφάσεως του 1976, ποινικώς υπόλογα πρόσωπα διά πράξεις αναγόμενες ουχί μόνον εις το πεδίο της ποινικής ευθύνης, αλλά ιδίως εις το πεδίο της εσχάτης προδοσίας, και ούτω καταλύεται η έννοια της Δημοκρατικής Αρχής και της ιεραρχίας των Νόμων.

Η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, εν όψει της καταφώρου παραβιάσεως του Συντάγματος και της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, οφείλει να θεωρήσει αντισυνταγματικές και, συνεπώς, πάρανομες και άκυρες τις Υπουργικές Αποφασεις αντιστοιχως των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εθνικής Αμύνης και να ασκήσει αυτεπαγγέλτως τις νόμιμες κατά τον Ποινικό Νόμον και τον Στρατιωτικό Ποινικό Κώδικα ποινικές διώξεις κατά παντός ενεχομένου, στρατιωτικού και μη, προσώπου.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Υπό την επιφύλαξιν της προσφυγής μου εις το Ευρωπαϊκον Δικαστήριον Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διά την κατάφωρον παραβίασιν του Συντάγματος της Ελληνικής Δημοκρατίας και διά την προσβολήν του δικαιώματος της προσβάσεως εις την Δικαιοσύνην των Ελλήνων πολιτών αναφορικώς προς την ποινικήν δίωξιν των υπευθύνων της Κυπριακής τραγωδίας, το οποίον ισοδυναμεί προς την έλλειψιν δικαίας δίκης, κατά το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

ΖΗΤΩ

Την κατά τον Ποινικόν Νόμον ποινικήν δίωξιν και τιμωρίαν των ενόχων της Κυπριακής προδοσίας, στρατιωτικών και μη, βάσει των αδιαμφισβητήτων στοιχείων του συνημμένου Πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής και όσων επισήμων εγγράφων και μαρτυρικών - καταθέσεων ευρίσκονται εις τα αρχεία της Βουλής των Ελλήνων, τα οποία συγκροτούν τον λεγόμενο «Φάκελο της Κύπρου».

Μετά σεβασμού και τιμής

Ο ΥΠΟΒΑΛΛΩΝ ΤΗΝ ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ

Στην Αθήνα και στο κατάστημα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, σήμερα στις 29.7.09, ημέρα Τετάρτη, και ώρα 13:15, εμφανίστηκα σε εμένα την Υπομαρτυρά Ελένη Βελεγγρινή Ο.μ. Στυλιανός Γρηγορίου κάτοικος Αθηνών Α.Δ.Τ. 5691511 και κατέθεσα την παρακάτω Απαίτηση αφού βεβαίωσε και προφορικά το περιεχόμενό της.

Ο...καταθέσας

Η...Γραμματέας

Στυλιανός Χαρ. Γρηγορίου

Ο Αρκ. Υπάλληλος της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΦΡΟΥΡΑΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ
ΒΑΣ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β' 2 ΤΚ 10028 Α Θ Η Ν Α
ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΩΤ: - 9 -

Αθήνα, 21-7-2008

Ο Αξιωματικός Υπηρεσίας

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΚΚΟΣ
ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ Α'